

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Staten at yde de nævnte Tillæg. Men, som sagt, hvorvidt det skal vare ud i Fremtiden, er der vel næppe nogen, der kan svare paa i Dag.

Det ærede Medlem rettede en Forespørgsel til mig angaaende Overenskomsten mellem Statsskovvæsenet og Privatskovene her paa Sjælland og Savværkerne og Tømmerhandlerne og spurgte, om ikke denne Overenskomst fordyrede Træet for Forbrugerne. Jo, det er nok muligt, men man maa jo erindre, at Aarsagen til denne Overenskomst er, at man, som jeg nævnte før, for nogle Aar siden stod i en saadan Situation, at det i Virkeligheden var ganske umuligt paa Grund af Dumping-Indførselen at afsætte vort eget Træ til nogenlunde rimelige Priser. Jeg vil dog tilføje, at Statsskovene, selv med de Priser, der gennem denne Overenskomst er opnaaet, faar en lavere Pris for sit Bygningstræ, end de gjorde baade i Finansaaret 1929—30 og i 1930—31. Jeg tror saaledes ikke, at nogen kan paastaa, at de Priser, Statsskovvæsenet faar gennem disse Overenskomster, er for høje. Efter det ærede Medlems Mening giver denne flersidige Overenskomst Tømmerhandlerne en for høj Avance. Det kan jeg ikke udtale mig om; det er noget, som jeg ikke er Herre over, det er, som det ærede Medlem ogsaa nævnte, Handelsministeriets Priskonktrøler, som har været med til at fastsætte de nævnte Fortjenester. Men saa vidt jeg kan skønne, efter hvad der er forelagt mig, tror jeg ikke, det kan siges, at Fortjenesten paa nogen Maade er for stor, men jeg er altsaa ikke sagkyndig nok til at kunne udtale mig herom.

I Anledning af den fremsatte Kritik skal jeg endnu tilføje, at naar man i sin Tid maatte gaa ind paa en saadan Ordning for at opnaa en Afsætning af det indenlandske Træ til nogenlunde rimelige Priser og samtidig, hvad der ogsaa har stor Interesse, faa Indførselen udefra begrænset, var det ikke et enestaaende Tilfælde. Det var et lille Led i den Række af Foranstaltninger, vi traf til Fremme af Afsætning af indenlandske Varer, og jeg kan ikke se, at der her er foregaaet noget, der kan betegnes som en uberettiget Monopolisering. Jeg forstaaer slet ikke det ærede Medlems Forargelse, for det ærede Medlem ved jo, at denne Monopolisering paa ingen Maade er værre end den, der skete for en Række Landbrugsprodukters Vedkommende. Hvis det ærede Medlem f. Eks. har Lyst til at sælge en Gris til en Nabo, saa ved han, at det kan han ikke gøre uden at skulle betale et halvt

Hundrede Kroner eller deromkring til Slagterierne, fordi der ogsaa her er Tale om en Monopolisering af akkurat de samme Grunde, som er Skyld i, at man har monopoliseret Træhandelen. Disse Overenskomster resulterer ikke engang i, at Priserne naar op til, hvad Statsskovene kunde opnaa i 1930—31, og Tale om nogen egentlig Monopolisering er der for øvrigt ikke, for man maa jo huske paa, at alle, der ønsker at blive Medlem af de paagældende Organisationer, kan blive det. Jeg for mit Vedkommende maa altsaa mene, at her er ingen Grund til Forargelse eller Klage, her er blot Tale om en økonomisk Politik, der er til Fordel for Samfundet, for Statskassen — skal der endelig tales om Forargelse, hører den andre Steder hjemme.

Jensen (Broby): Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for hans Svar paa min Henvendelse om den stærke Hugst i Skovene. Det gik efter min Opfattelse ud paa, at man vilde være forsigtig i den kommende Tid med at hugge — og det tror jeg er klogt. Men den højtærede Minister udtalte, at der ingen Grund var til at nære Ængstelse for, hvad der allerede var sket. Det vil jeg tillade mig at betvivle, thi hvis vi faar en lignende Storm som den, vi havde sidste Vinter, er der i høj Grad Grund til Ængstelse. Paa en enkelt Strækning i Statsskovene — en Strækning, som ganske vist hører under den højtærede Undervisningsminister — faldt der 200 Tdr. Land Gran, fordi der var tyndet lovlig stærkt ud. Der faldt ogsaa Masser af Bøgetræ rundt omkring i Bøgeskovene, fordi de Træer, som har været presset op, pludselig blev udtyndet saa stærkt, at de ikke kunde staa for Stormen; deres Rodnet var ikke tilstrækkeligt udviklet. Derfor mener jeg, der er god Grund til at nære Ængstelse.

Hvad det Svar angaar, som den højtærede Minister gav mig angaaende Domæneforvaltningen, kan jeg ogsaa takke. Den højtærede Minister sagde, at det vilde sikkert være det billigste i Længden at lade Forvaltningen foregaa under Jordlovsudvalget, og det er jeg ikke uenig med ham i; derfor fik vi jo ogsaa i Fjor Nedlæggelsen af Domæneforvalterstillingen. Naar jeg har spurgt, er det kun for at faa at vide, om man kan vente, at de Stillinger, der er oprettet, skal bevares i Fremtiden, men særlig nærer jeg Betænkelighed ved, at Næstformanden, som er Departementschef, oppebærer 2 400 Kr. ekstra for et Arbejde, som efter min Mening rettelig hører hjemme under hans Departement, og ved Konsekvenserne heraf.